

**Mál nr. 366/2020****M og  
V vegna slysátryggingar ökumanns A****Ágreiningur um hvort tilkynnt hafi verið um slys innan tilkynningarfrests.****Gögn.**

Málskot, móttengið 16.10.2020 ásamt fylgiskjölum 1-7.

Bréf V, dags. 09.11.2020.

**Málsatvik.**

Í málskoti kemur fram að hinn 10. febrúar 2019, hafi orðið árekstur með bifreiðunum A, sem M ók, og B. Hafi M fengið á sig högg og leitað samdægurs á læknavakt. M telji tjón sitt vegna þessa bótaskyldt úr lögboðinni ökutækjatyrggingu en V hafi hafnað kröfum hennar, með bréfi dags. 3. júní 2020, á þeim grundvelli að tilkynningarfrestur hafi verið liðinn þegar M tilkynnti V um tjón sitt. M fellir sig ekki við þá afstöðu og telur tilkynningarfrestart skv. 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga ekki hafa verið liðinn þegar M tilkynnti V um tjónið. Gert sé ráð fyrir því að sá sem krefst bóta glati þeim rétti ef krafa er ekki gerð innan árs frá því að tjónþoli fékk vitneskju um tjón sitt. Verði ekki litið svo á að sú vitneskja M hafi verið til staðar allt frá því að hún leitaði fyrst læknis. Upphafstími þess frestar sé háður mati og erfitt geti verið að festa hönd á því hvenær tjónþolar meggi almennt gera sér grein fyrir því að afleiðingar tjónsatburðar séu varanlegar, og geti langur tími liðið frá slysi og þar til tjónþolar gera sér grein fyrir því, enda geri þeir í langflestum tilvikum ráð fyrir því að áverkar jafni sig með tímanum. Í tilviki M hafi tjón hennar verið tilkynnt til M fjórtán mánuðum eftir umrætt atvik, eða í apríl 2020, en M hafi fyrst gert sér grein fyrir því í mars 2020, er hún leitaði til læknis að nýju vegna vaxandi verkja, að afleiðingar slyssins væru varanlegar. Hafi ársfrestur samkvæmt tilvitnuðu lagaákvæði því ekki verið liðinn þegar M tilkynnti um tjón sitt.

Í bréfi V, sem var vátryggjandi A á tjónsdegi, segir að M hafi leitað til læknis á tjónsdegi hinn 10. febrúar 2019, og þá fundið fyrir verk í öxl, upp í háls og niður í hægri herðablað. Þá liggi fyrir beiðni um sjúkraþjálfun, dags. 19. mars 2020, þar sem fram komi að M hafi skyndilega fengið sting í hægri rasskinn sem leiddi niður í hægri læra, og að M hafi lent í aftanákeyrslu um ári fyrr og eftir það haft króníska verki í öxlum og hálsþrygg. Ekki liggi fyrir frekari sjúkraupplýsingar. Tjónstilkynning M til V hafi verið dagsett 22. janúar 2020, en hafi ekki borist V fyrr en með tölvupósti dags. 22. apríl 2020. Á þeim tíma hafi tilkynningarfrestur, skv. skilmálum vátryggingarinnar og 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga verið liðinn. Er bótaskyldu því hafnað.

**Álit.**

Sem fyrr segir lenti M í árekstri hinn 10. febrúar 2019. Hún leitaði samdægurs á læknavakt þar sem hún lýsti verkjum í hægri öxl og upp í háls og niður með hægri herðablaði. Þá liggur fyrir nefndinni beiðni til Sjúkratrygginga Íslands um sjúkraþjálfun, dags. 19. mars 2020, en þar kemur fram að M hafi fundið fyrir krónískum verkjum í öxlum/hálsþrygg allt frá umræddum árekstri. Í 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga segir að sá sem eigi rétt til bóta samkvæmt slysátryggingu, sjúkratryggingu eða heilsutryggingu glati þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur innan árs frá því hann fékk vitneskju um þau atvik sem krafan er reist á. Þessi regla verður ekki túlkuð sem svo að umræddur ársfrestur renni sjálfkrafa út þegar ár er frá tjónsatburði sem slíkur. V hefur hafnað kröfu M með vísan til þess að umræddur tilkynningarfrestur hafi verið liðinn þegar V barst tjónstilkynning M, hinn 22. apríl 2020. Af þeim gögnum sem stafa frá V verður ekki ráðið við hvaða tímamark V telur rétt að miða, en verður á grundvelli afstöðu V að draga þá ályktun að V telji M hafa haft vitneskju um þau atvik sem krafa hennar er reist á í síðasta lagi hinn 21. apríl 2019. Á það verður ekki fallist, en á þeim degi voru tveir mánuðir og ellefu dagar liðnir frá tjónsatburði. Þó læknisfræðileg gögn fyrir nefndinni mættu vera ítarlegri verður þannig að ætla, ekki síst þegar um einkenni frá stoðkerfi er að ræða eins og í tilviki M, að nokkur tími geti liðið frá tjónsatburði og þar til gera meggi ráð fyrir að tjónþoli hafi vitneskju um afleiðingar tjónsatburðar, þ.e. atvik að baki kröfu sinni. Verður að telja að tveir mánuðir og ellefu dagar séu vel innan marka í þessu tilviki enda meggi gera ráð fyrir því að á þeim tíma hafi M enn getað vænst þess að einkenni hennar gengju til baka. Verður því að telja að tilkynningarfrestur

skv. 1. mgr. 124. gr. laga um váttryggingarsamninga hafi ekki verið liðinn þegar M tilkynnti V um tjón sitt rúmum 14 mánuðum eftir umræddan árekstur.

**Niðurstaða.**

M á rétt á bótum úr slysatryggingu ökumanns A hjá V.

Reykjavík, 1. desember 2020

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.